

črno vino, dobrega domačega kruha in sira; vse smo pošteno in radi plačali in se veselo vrnoli v mesto. Tukaj smo sedaj obiskali kraljevski muzej ter občudovali jegovo zbirko starijskih in novih reči, zaradi katerih daleč po svetu slovi. Starine so večidel v Pompejih bili izkopane. Vsega natančno pregledati nismo utegnoli. Največja, najlepša ulica v Neapolu se imenuje via di Toledo. Po njej mrgoli vse polno ljudi od ljubega jutra, do poznega večera. Hruš, vreš, cepetanje ljudi in živali, upitje prodajalcev mora vsakega tučca kar osupniti. Hrami so silno visoki, da delajo večjo senco in poletno vročino krotijo; tudi so hrami od zunaj večidel lepo barvani. Počeniši od prvega nadstropja više ima skoro vsako okno svoj mostovž z železno ograjo. Kaj temu enakega nisem videl v nobenem mestu. Prašam tedaj, čemu so ti mostovži? Odgovorijo mi: zaradi hude vročine, ki po letu pritiska. Vsak večer se odprejo okna, da laglje od morja pihajoči veter zrak po izbah razhladi, mostovži pa branijo, da kak otrok na ulico ne pade. Po večerih je malokater mostovž prazen.

Po obedu zasedem s svojim duhovnim tovarišem kočijo, katero sva si do večera najela za 5 frankov. Peljeva se na hrib do trdnjave — castello di s. Elmo — od koder je razgled na mesto in morje, kakoršnega svet nima kderbodi pokazati. Ko sva se polagoma na vzgor peljala, naju srečajo najini tovariši. Ni bilo močee smeha zdržati se, vsi so sedeli na oslih. Pri trešnjavi se oglasiva pri vojaški straži. Za dovoljen vstop sva plačala vsak jedno liro. Jeden mož od straže naju je spremljal in imenitnosti kazal, med njimi tudi voz — triumfalni voz — v katerem so se nekda Neapolitanski kralji pri posebnih svečanostih po mestu vozili. Naposled smo prišli v bogato cerkev sv. Martina. Hudobna pijemonteška vlada jo je oskrunila. Menihe reda Kamaldoliškega so iztirali, zemljišče z lepimi brajdami pa večidel prodali; le nekaterim menihom so dovolili, da smejo do smrti pri cerkvi ostati. Skoz žagred, kder so prekrasne mozaik-slike, od menihov samih izdelane, smo vstopili v cerkev. Pred velikim altarjem je iz raznobarvanega marmorja izvrstno izrezana obhajilna ograja. S tovarišem sva ondi poklenola in nekoliko molila, ko začudena opaziva da se vojak ni odkril. Ob jednom sva na tabrnakelnu in na drugih delih altarjevih zagledala štirivoglate papirčke prilepljene; na njih so zapisane številke. Sedaj sva šla od altarja do altarja; vsak je lep, da človek ne vé, kateremu bi prednost dal; vendar povsodi so bili papirčki videti; vojak pa je vedno nosil kapo na glavi. Slednjič pridemo v neko postransko kapelo, kder je stala visoka omara. Bila je polna ostankov ali svetinj svetnikov. Svetinje so bile lepo nabrane v srebro in zlato in drago kamenje; vse se je lesketalo v čarobni bliščobi; toda povsodi je bil zopet sitni papirček s številkami in vojak je še

vedno imel kapo na glavi. Sedaj mi je bilo preveč. Prašam ga tedaj, kaj vse to pomeni? Mož ogorelega lica globoko vzdrehne in žalostnim glasom odgovori, da je cerkva oskrunjena, služba božja odpravljena, in da tedaj cerkev ni hiša Gospodova, ampak — muzej, kder se stare, imenitne reči shranjujejo in radogledžem na ogled razstavljajo. Številke na papirčkih so od vlade, ki je vse vrednosti po cerkvi dala drobno popisati. Tako ravna brezbožna sedanja laška vlada. Vojak, verna duša, me je potem prašal po moji domovini in ko je slišal Avstrijo imenovati, je djal: oh, Avstrija, tam še so dobri Katoličani, tam še ne delajo tako s cerkvami; molimo in prosimo Boga, da nam Italijanom skoro pošlje boljših časov. Od cerkve sv. Martina sem se s tovarišem napotil proti domu; bližal se je namreč že večer. Peljala sva se po cesti kraj morja in začudena gledala, kako krasno da je solnce zahajalo. Morska površina je lesketala, kakor da bi bila vsa pozlačena ali v svetlem ognju žarela, dokler se ni solnce za morjem skrilo; videti je bilo, kakor da bi se bilo v globokem morju utopilo. Sedaj se je začelo hitro mračiti, midva pa hitreje voziti, v prvem mraku sva dospela do svojega stanovanja.

(Konec prihod.)

Smešničar 24. Ubog Haložan stoji pred kozjebkrastim birokratom neke kancelije v staroslavnem Ptujju. „Gnadjivi gospod, prosim, pomagajte mi, dovolite mi to in to. Birokrat stoji, kakor da bi mu kol v hrbtišču tical ter reče: „niks da, hodte k notarju in prinesite pisan pitšrift“. Toda Haložanu pri besedi: notar zablistkne dobra misel in odgovori: „gnadjivi gospod, ne zameriti, tisti, ki prosí, sem jaz sam, čemu tedaj, treba še notarja in pisane pitšrifti, vsaj sem jaz sam tukaj! Birokrat: Kaj? disputiren auch noch, hodte k notarju in prinesite pisano pitšrift; vas ne morem djati med akte (pisma)!

Razne stvari.

(*Sklep občn. zbora banke „Slovenije“*) Trije akciionarji: Jerič, Žagar, Vilhar in namestnik Robič naj sami in če treba s strokovnjaki temeljito preiščejo denarni stan banke „Slovenije“ ter naj prihodnjemu občnemu izvanrednemu zboru meseca julija poročajo, pri čem da smo in naj tudi svoje svete stavijo, kaj bi naj občni zbor sklenil zastran daljnega obstanka „Slovenije“. (Predlog dr. Bleiweisov.)

(*Deželni šolski svet*) je dovolil, da se po šolah v celjskem in šmarnskem okraju otroci zamorejo v šolo sprejemati tudi o veliki noči.

Slov. Učitelj.

(*Posojilnica na Laškem*) je svoja pravila ali štatute predrugačila tako, da je ona ob jednom hranilnica in posojilnica z neomejenim poroštvom.

(Ogenj) vtorili so otroci v hiši posestnika Lovrenca Rojsa v Gočkem vrhu v št. Lenartskem okraju; ves hram je pogorel. — Kardinalu, kmetu v Bučkovcih pri Ljutomeru, je pogorela viničarija, krava, svinja in pohištvo. Ogenj se je zatoril s cigarami.

(Strela ubila je) v Golavibuki pri Slov. Gradcu hlapca Janeza Spegu, ko je v gozdu listje grabljal.

(Obesil) se je Alojz Benda, krojač v Mariboru, ker ga je neka mestjanka hudo zmerjala zavolj slabo skrpane obleke.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. M. Koren mlajši je prezentiran za faro Selnice pri Mariboru, in č. g. Matija Košar je potrjen za župnika v Pernicah. — Č. g. Fr. Zajdela pride za kaplana v š. Andrej v slov. gor. in kaplanija v Hajdini ostane začasno izpraznjena. — Umrli je č. g. Štefan Mukič, duhovnik v pokoju star 70 let.

(Dražbe). 9. junija Fr. Šalk v Polskavi 6530 fl., Martin Svetej v Slivnici 1417 fl., Juri Klasinc v Račjem 2891 fl. (2). 10. junija Val. Kandušer v Laškem (2). 12. junija Barbara Zver v Bojsnem 1790 fl. (3), Blaž Blažič v Korpljah 1879. (3), Jan. Krojzl v Mrzljaku 822 fl. (3), Matija Hribernik na Slemenu 1025 fl. (3), 14. junija Jož. Šešerko na Polenšaku 1150 fl. (3), Urša Sevšek 3226 fl., Juri Pajmon 1150 fl., Fr. Lipuš 480 fl., Jož. Rebrnjak 3835 fl. vsi v Konjicah. 16. j. Anton Šeligo 2930 fl. v Kozjem.

Listič uredništva: Dopisi iz Koroškega, iz kozjanškega okraja in sv. Lenarta v Slov. goric. prihodnjic.

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁰⁰/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Turšica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . .	8	40	6	50	—	—	4	—	4	90	5	—	4	90
Ptuj	8	50	6	65	5	—	4	30	5	20	5	—	4	—
Slov. Gradec	9	43	6	83	6	50	3	74	4	87	7	80	5	69
Gradec . . .	9	72	6	68	—	—	3	92	4	72	—	—	5	50
Celovec . . .	9	40	7	8	5	4	3	86	5	28	4	46	5	50
Ljubljana . .	9	77	5	60	4	20	3	70	5	20	4	10	5	20
Varaždin . .	9	20	6	80	4	60	4	80	5	72	7	—	7	—
Zagreb . . .	9	—	7	—	5	60	4	40	5	40	5	20	4	88
Dunaj	12	35	9	20	9	25	10	10	6	10	7	—	9	—
Pešt	11	58	8	42	7	75	9	30	5	83	—	—	—	—

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 65-10 — Srebrna renta 68-30 — 1860-etno državno posojila 115 — Akcije narodne banke 809 — Kreditne akcije 134 — Napoleon 9-67 — Ces. kr. cekini 5-76 — Srebro 103-10

Loterijske številke:

V Trstu 3. junija 1876: 81 17 73 47 59.

V Lincu " " " " 88 20 23 35 54.

Prihodnje srečkanje: 17. junija 1876.

Na korist bolnega človeštva navajamo sledečo vrsto priznavajalnih dopisov, ki so ob enem najboljši dokaz najizvrstnejših nasledkov

pravega

Wilhelmovega

anitartritičnega antirevmatičnega kri čistočega čaja.

Gospod Franc Wilhelm, apotekar v Neunkirchen-u. Hainburg, 21. nov. 1874.

Blagorodni gospod! Iz hvalečnosti sem vam dolžen naznaniti, da me je Vaš tako zvan Vilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistoči čaj rešil bolezní, za koje navadno ni nobenega zdravlila več.

Po resnici potrdujem z svojim imenom in pečatom, da se po 8 mesečnem pitju, vsaki den po edenkrat, Vašega čaja popolnem prostega čutim svoje že sedemletne

božjasti ali sv. Valentina bolezní, potem ko sedaj že 14 mesecev nisem več od te bolezní napadjen bil.

Blagovolite te vrstice na korist drugih bolnikov po časnikih priobčiti.

(L. S.)

Ignac Berger.

G. Z. 4218.

Jaz potrdim, da je meni osebo znani gospod Ignacij Berger c. k. telegrafični vodja v Hainburgu, ovo pisanje pri meni lastnoročno podpisal.

Hainburg, tridesetega novembra Tisoč osemsto štiri in sedemdeset.

Ant. Paravicini m./p., c. k. notar.

(L. S.)

Gosp. Francu Wilhelmu, apotekarju v Neunkirchen-u. Altenfelden, G. Avstrijo, 30. nov. 1874.

Vaš Vilhelmov antiartritični antirevmatični, kri čistoči čaj, kterega iz apoteke gosp. Avgusta Hofstätterja v Lincu dobivam, stori pri meni veliko dobrega, je vse hvalevreden in se mnogo rabi po nasvetovanju, tudi naš gospod dr. Niekel se nad tem čajem čudi, ker sem skozi eno leto zdravila od njega dobivala in se je moj protin in slabost živcev čedalje bolj shuševala, a sedaj sem popolnem zdrava ko sem 3 pakoljne Vašega čaja vzela — in Vas pri-srečno pozdravljam.

Julijana Kraml,

hišna posestnica št. 6.

Svarimo pred ponarejanjem.

Svarimo pred sleparijo.

Pravi Vilhelmovi antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi

antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi v Neunkirchen pri Dunaju ali v mojih po časnikih navedenih zalogah.

se dobivale iz prve mednarodne fabricacije Wilhelmovega antiartritičnega čaja

Zavitek, po 8 obrokov razdeljen, po predpisu zdravnika pripravljen, s podukom v različnih jezicah 1 gl., posebej za kolek in zavoj 10 kr.

Na ugodnost p. n. občinstva se pravi Vilhelmov antiartritični antirevmatični čaj dobiva v Mariboru pri Alojziju Kvandestu, v Celju pri Fr. Raušerju in v Baumhahovi apoteki, v Mozirju pri Tribuc-u, v Podčetrtku pri Müllerju, v Slov. Bistrici pri Janezu Janošu, v Slov. Gradcu pri Kaligariču, v Ptujju pri Drag. Girodu, v Varaždinu pri dr. Hattlerju in v Ljubljani pri Lasniku, apotekarju.